

Sygn. akt VII Ka 1201/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski (spr.),

Sędziowie: SO Małgorzata Tomkiewicz,

SO Remigiusz Chmielewski,

Protokolant st. sekr. sądowy Monika Tymosiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Małgorzaty Stypułkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2015r.

sprawy J. B.

oskarżonego o przestępstwo z art. 286§1kk w zb. z art. 297§1kk w zw. z art.11§2kk w zw. z art. 64§1kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 27 października 2014r., sygn. akt II K 181/14

I zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że orzeczoną w stosunku do oskarżonego J. B. karę pozbawienia wolności łągodzi do 6 (sześciu) miesięcy i w pozostałej części utrzymuje go w mocy,

II zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt VII Ka 1201/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Giżycku II Wydział Karny wyrokiem z dnia 27 października 2014 r., sygn. akt. II K 181/14 w sprawie przeciwko J. B. oskarżonemu o to, że w dniu 29 lipca 2013 roku w G., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci pożyczki w wysokości 700 zł, doprowadził (...)Finanse Sp. z o.o. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez przedłożenie nierzetelnego oświadczenia we wniosku o przyznanie pożyczki, iż jest zatrudniony na podstawie umowy zlecenia jako murarz w Usługach (...)/1 za miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 1.600 zł podczas gdy nie pracował i nie osiągał takich dochodów, czym wprowadził pracowników (...) Finanse Sp. z o.o. (...) w błąd co do jego zdolności do spłaty pożyczki i zamiaru spłaty pożyczki, czyli okoliczności mających istotne znaczenie dla przyznania pożyczki, na skutek czego w dniu 29 lipca 2013 roku (...) Finanse Sp. z o.o. (...) udzieliła pożyczki na podstawie umowy o nr (...) w wysokości 700 zł, czym działał na szkodę (...) Finanse Sp. z o.o. (...), przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

orzekł:

I Oskarżonego **J. B.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297§ 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, zaś na podstawie o art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł tytułem środka karnego obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę przez oskarżonego J. B. na rzecz pokrzywdzonej (...) Finanse Sp. z o.o. (...)z siedzibą w P. kwoty 500 (pięćset) złotych.

III Na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek oryginału wniosku o pożyczkę pieniężną na nazwisko J. B. z dnia 29.07.2013 r., tj. dowodu rzeczowego znajdującego się w aktach sprawy na k. 31.

IV. Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. nakazał zwrócić (...) Finanse Sp. z o.o. (...) z siedzibą w P. oryginał umowy pożyczki nr (...) z dnia 29.07.2013 r., oryginał umowy-zlecenia nr (...) zawartej w dniu 31.05.2013 roku, kserokopii dowodu osobistego J. B., tj. dowody rzeczowe znajdujące się w aktach sprawy na k. 29-30,32,33.

V. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 r. z późn. zm.) zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty i pozostałych kosztów sądowych.

Od powyższego wyroku apelację wniósł oskarżony. Z treści pisma zatytułowanego „Wniosek” wywieść można, iż oskarżony oczekuje od Sądu rozstrzygnięcia wniosku na swoją korzyść w zakresie ewentualnego odroczenia wykonania kary.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego zasługuje na uwzględnienie w zakresie skutkującym zmianą wyroku na korzyść oskarżonego w zakresie wymierzonej mu kary pozbawienia wolności.

Na wstępie stwierdzić należy, że zgromadzone w sprawie dowody Sąd meriti poddał wszechstronnej analizie i ocenie, zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 4 k.p.k. Także przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioskowanie jest logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 kpk i przekonująco uzasadnione w pisemnych motywach skarżonego wyroku. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji wnikliwie zweryfikował tezy aktu oskarżenia w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia skutkującego uznaniem oskarżonego za winnego popełnienia przypisanego mu czynu. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody takiego rozstrzygnięcia, a Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawioną tam argumentację.

Tym samym Sąd I instancji prawidłowo, w oparciu o zebrany materiał dowodowy odtworzył przebieg zdarzenia. Sąd Okręgowy podzielił ocenę zeznań świadków dokonaną przez Sąd I instancji, który w pełni zasadnie dał wiarę relacjom świadków w osobach D. P., E. K., J. P. co do działań oskarżonego albowiem brak jest podstaw do podważenia ich zeznań. (k.12-13,15-16, 18) Wymienieni świadkowie podawali szczerze i logicznie o okolicznościach związanych z działaniami podejmowanymi przez oskarżonego, co jednocześnie znajduje odzwierciedlenie w zgromadzonej w sprawie dokumentacji takiej jak wniosek o pożyczkę, umowa o pożyczkę, umowa zlecenia i jednoznacznie potwierdza sprawstwo oskarżonego (k.31,29-30,32). Sąd Rejonowy również w sposób trafny ocenił wyjaśnienia oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Sąd meriti dał wiarę tym wyjaśnieniom, gdyż korespondują z pozostałym materiałem dowodowym (k.43-44, 73-74, 102 v).

Odnosząc się jednakże do orzeczonej przez Sąd meriti kary 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, stwierdzić trzeba, że zachodziła konieczność dokonania korekty w zakresie rozstrzygnięcia o karze poprzez jej złagodzenie. W ocenie Sądu Okręgowego orzeczona kara za popełniony przez oskarżonego czyn jest zbyt surowa, jeśli uwzględni się nie tylko stopień społecznej szkodliwości czynu i winy J. B., ale również zasady wymiaru kary określone w przepisie art.53 k.k.

Zgodnie z art. 53 § 2 k.k. wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

W niniejszej sprawie, mając na względzie wysokość wymierzonej oskarżonemu kary, należy przede wszystkim odnieść się do tego, iż J.S. B. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, opisał kolejno podejmowane przez siebie czynności w celu uzyskania pożyczki w (...) Finanse Sp. z o.o. (...), potwierdził, że w momencie zawierania umowy nie miał zatrudnienia i środków finansowych na spłatę pożyczki. Ponadto zwrócić należy uwagę na to, iż wprawdzie oskarżony popełnił czyn z art. 286 § 1 k.k. w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k, lecz wartość wyrządzonej przestępstwem szkody w kwocie 500 zł nie jest wysoka, co z kolei winno znaleźć odzwierciedlenie w odpowiednio proporcjonalnej wysokości orzeczonej kary pozbawienia wolności, lecz w niższym, niż orzeczony przez Sąd Rejonowy wymiarze.

W świetle podniesionych okoliczności w ocenie Sądu Okręgowego również kara pozbawienia wolności w wymiarze 6 (sześciu) miesięcy będzie wystarczająco dolegliwa i winna odzwierciedlić społeczną szkodliwość czynu i stopień zawinienia J. S. B. oraz spełnić wobec wymienionego cele wychowawcze jak również właściwie ukształtować świadomość prawną społeczeństwa. Nadto izolacja oskarżonego w takim wymiarze winna skutkować właściwą resocjalizacją i unikaniem w przyszłości przez oskarżonego naruszeń porządku prawnego.

Mając powyższe na uwadze zaskarżony wyrok zmieniono w ten sposób, że orzeczoną w stosunku do oskarżonego J. B. karę pozbawienia wolności złagodzano do 6 (sześciu) miesięcy i w pozostałej części utrzymano go w mocy - art. 437 § 2 k.p.k., art. 438 pkt. 4 k.p.k.

Na podstawie art.624§1 kpk zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych za postępowania odwoławcze uznając, że przemawiają za tym względy słuszności.